

ಜಲಸ್ವಂಭವ

ಅವನಿಗೆ ನೀರನ್ನ ಕಂಡರೆ ಭಯ. ಹಾಗಂತ ಹೈದೋರ್ಪೋಬಿಯ ಅಂದೊಂಡು ಬಿಡಬೇಡಿ. ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಲೋಟವನ್ನೂ ಹೆದರಿ ಎಸೆದು ಬಿಡುವಂತ ಜಲಭಯವೇನೂ ಅವನಿಗರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನದಿ, ತೊರೆ, ಕೊಳಗಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅವನಿಗೆ ವಿಲಕ್ಷಣ ಭಯವಿತ್ತು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಣ್ಣೀರಿನ ಸ್ವಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನಾದರೂ ನೀರಿಗಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನೀರಿಗಳಿದರೆ ಆ ಅಗಾಧವಾದ ಜಲರಾಶಿ ತನ್ನ ನವರಂಧ್ರಗಳಲ್ಲೂ ದೇಹದ ಒಳನುಸುಳಿ ಪ್ರಾಣಪಣ್ಣಿಯನ್ನು ಹೊರ ಓದಿಸಿಬಿಡುವುದೇನೋ ಅನಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಇಷ್ಟೇನಾ? ಇದರಲ್ಲೇನಿಡೆ ವಿಶೇಷ? ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನಕ್ಕೆ ಈಜಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀರಿಗಳಿಯೋಕೇ ಹೆದರಿಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಅಂದುಬಿಡಬೇಡಿ ಇದೆಲ್ಲ ಐದುವರ್ಷದ ಹಿಂದಿನ ಮಾತ್ರ, ಈಗ ಕತೇನೇ ಬೇರೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಹೇಳೋಕೆ ಮುಂಚೆ ಅವನ ಭಯದ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ.

ಸಣ್ಣವನಿದ್ದಾಗ, ಬೇಸಿಗೆ ರಜಿಯಲ್ಲಿ ಅವನೊಮೈ ಅಜ್ಞಿಯ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ. ಹಳ್ಳಿ ನಗರದ ಗೌಜು ಗದ್ದಲದಿಂದ ಬಹುದೂರ, ಮಲೆನಾಡಿನ ಮಡಿಲಿನಲ್ಲಿತ್ತು. ಹಳ್ಳಿಯ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆ, ಚಚ್ಚಿಕದ ಕೆರೆಯ ಒಂದು ಕಡೆ ಮಾತ್ರ ಕೆರೆಗಳಿಯಲು ಕಲ್ಲುಗಳು. ಒಂದು ದಿನ ಬೇಳಿಗೆ ಅವನು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟಿಬೆಳೆದ ತನ್ನದೇ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಾವನ ಮಗನ ಜೊತೆ ಉರಾಚಿ ಬಹಿರ್ದೆಸಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ. ಇಬ್ಬರೂ ಮಾಡುಗರೂ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡುಬಂದು ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಕೆರೆಯಬಳಿ ಬಂದರು. ಕೆರೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರು ಬಟ್ಟೆ ತೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರಾದ್ದರಿಂದ, ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳಲ್ಲದ, ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಕೆಸರಾಗಿದ್ದ ಅಂಚಿಗೆ ಬಂದರು. ನೀರು ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿತ್ತು.

ಪಟ್ಟಿಂದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಈತನಿಗೆ ಕೆರೆ ಕಂಡರೆ ವಯೋಸಹಜವಾದ ಕುತೂಹಲ-ಭಯವಿತ್ತು. ಬೇಸಿಗೆಯಾದುದರಿಂದ ಹಾಗೂ ಕೆರೆಯ ಸುತ್ತು ಬೆಳೆದಿದ್ದ ಮರಗಳ ಎಲೆಯುದುರುವಿಕೆಯಿಂದಾಗಿ ನೀರು ಹಸಿರಾಗಿತ್ತು. ಮಾವನ ಮಗ ಎಲ್ಲ ತಿಳಿದವನಂತೆ ನೀರನೊಳಕ್ಕೆ ನಡೆದವನೇ, ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ತನ್ನ ಬುಡವನ್ನು ಆಕಡೆ ಈಕಡೆ ಆಡಿಸಿ, ‘ನೋಡು, ತಂತಾನೇ ತೊಳೋಣಿತ್ತಿದೆ..’ ಅಂತಾ ನಕ್ಕೆ. ಇಬ್ಬರೂ ನಕ್ಕರು. ಅವನು ಈಚೆ ಬಂದು ‘ನೀನೂ ತೊಳೋಣಿಹೋಗು’ ಅಂದಾಗ ಇವನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಲೇ ನೀರನೊಳಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಯಿಟ್ಟ. ತಣ್ಣೀರು, ಮೆತ್ತಿಗಿನ ಕೆಸರು ಮಣ್ಣ ಸಣ್ಣಗೆ ನಡುಗು ಹುಟ್ಟಿಸಿತಾದರೂ ಮುಂದೆ ನಡೆದ. ಮಾವನ ಮಗ, ನೀರನೊಳಗೆ ಅಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಕಲ್ಲನ್ನು ತೋರಿಸಿ ‘ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೂತೋಣೆ, ಅಂಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆತೋಣೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಗೆ ಹೀಗೆ ಸೊಂಟ ಅಲ್ಲಾದ್ದು, ತಂತಾನೇ ತೊಳೋಣಿತ್ತೆ’, ಅಂದು ನಕ್ಕ. ಇವನು ನಗುತ್ತಲೇ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಆ ಸಣ್ಣ ಕಲ್ಲಮೇಲೆ ಎರಡೂ ಕಾಲುಗಳನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕುಕ್ಕರ ಕೂತ. ಸೊಂಟವೆಲ್ಲ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿತು. ಮಾವನ ಮಗ, ‘ಜೋಪಾನ ಕಲ್ಲು ಅಲ್ಲಾದುತ್ತೆ..’ ಅಂದನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಇವನು ಸೊಂಟ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಲು ಹೋಗಿ ಧೊಪ್ಪನೆ ಕಲ್ಲುಬಿಟ್ಟ ನೀರನೊಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದ. ಬಿದ್ದವನಿಗೆ ಕಣ್ಣಮುಂದೆ ಹಸಿರು ಪರದೆ ಕಟ್ಟಿದಂತಾಯ್ತು. ತಟ್ಟಿನೆ ಉಸಿರೆಳೆದುಕೊಂಡಿದುದರಿಂದ ಮೂಗು-ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿಕೊಂಡು, ತಲೆ ಭಾರವಾಯ್ತು. ಕಣ್ಣ ಕತ್ತಲೆ ಬಂದಂತಾಗಿ, ಕೈಕಾಲು ಕೆದರಿ, ನೀರಿನ ತಳದ ಕೆಸರು ಮಣ್ಣನೇಲ್ಲ ಬಗೆದಾಡಿ, ಯಾವುದು ಮೇಲೆ, ಯಾವುದು ಕೆಳಗೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯದೇ ಒದ್ದಾಡಿ ಧುತ್ತನೆ ನೀರಿನಿಂದ ಎದ್ದನಿಂತೆ.

ಎದುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತ ನಿಂತವನಿಗೆ ಮಾವನ ಮಗ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮೂಗು ಉರಿದು, ಗಂಟಲುಬ್ಬಿ, ಸೀನು ಬಂ ದವು. ಎದೆಯು ಬದಿತ ತಾರಕಕ್ಕೇರಿತ್ತು. ಹೆದರಿದವನೇ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ತಿದ್ದ ಚಡ್ಡಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೀರಿನಿಂದ ಹೋರಗೋಡಿಬಂದ, ನಡುಕ ಮೈಯನ್ನಾವರಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಏನು ಮಾಡುವುದು ತಿಳಿಯದೇ ಬಟ್ಟೆಯೆಲ್ಲ ನೆನೆದಿದ್ದದರಿಂದ ಮನಿಗೆ ಹೋಗಲು ಹೆದರಿ, ಒದ್ದೆ ಚಡ್ಡಿಯನ್ನೇ ಏರಿಸಿಕೊಂಡು ಗಡಗಡ ನಡುಗುತ್ತ ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತ. ನೀರು ಅವನು ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕೆಸರು ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದು ಬಗ್ಗಡವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟೆ ತೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಇದ್ದಾವುದೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ನೀರಿಜಿಸಿಕೊಂಡವನಿಗೆ ದೂರದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಿಯೂ ಮಾವನ ಮಗನೂ ಒಡಿಬರುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅಜ್ಞ ಬಂದವಳೇ ಹೆದರಿ ತೊಪ್ಪಾಗಿದ್ದ ಇವನಿಗೆ ಎರಡೇಟು ಬಿಗಿದಳು, ‘ಮನಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ ನೀರು ಕೊಡ್ತಿಲ್ಲಾನೋ?’ ಅಂತ. ಮಾವನ ಮಗನಿಗೂ ‘ಇದೆಲ್ಲ ನೀನೇ ಕಲಿಸಿದ್ದಾ?’ ಅಂತ ಎರಡೇಟು ಬಿದ್ದವು.

ವರುಷಗಳುರುಳಿದರೂ ಇವನ ಸ್ವಲ್ಪಿತಪಟಲದಿಂದ ಈ ಫಟನೆ ಮರೆಯಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ನೀರು ಇವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮಹಾಮೋಸದ ಜೀವ ಅನಿಸತೊಡಗಿತು. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಫಟಿಸಿದ ಫಟನೆಗಳಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ವೃತ್ತಿತ್ವ ರೂಪಗೊಳ್ಳತದೆ ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತ ನಂಬುವುದಾದರೆ ಇವನು ಅದಕ್ಕೊಂಡು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟ.

ಸ್ವಲ್ಪಲು ಮುಗಿದು ಕಾಲೇಜು ಕಂಡಾಯ್ತು. ಕಾಲೇಜು ಪ್ರವಾಸಗಳಲ್ಲಿ, ಪಿಕೋನಿಕೋಗಳಲ್ಲಿ ರುರಿಯೋ ನದಿಯೋ ಇದ್ದರೆ ಇವನದು ಸದಾ ದದದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಾನ. ಬಂಡೆಗಳ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ನೀರನೊಂದಿಗೆ ಆಟ. ಸ್ವೇಚ್ಚಿತಲ್ಲರೂ ಕರೆದರೂ, ಗೇಲಿಮಾಡಿದರೂ ಇವನಿಗೆ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಇದ್ದಬಿಡುವುದೇ ಲೇಸು ಎನಿಸಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಕಾಲೇಜು ಕಳೆದರೂ ಇವನಿಗೆ ಈಜುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣವೊಂದರಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವೂ ಸಿಕ್ಕು ಜೀವನ ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗತೊಡಗಿದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇವನಿಗೊಬ್ಬ ಸ್ವೇಚ್ಚಿತ ಸಿಕ್ಕಿದ, ಇವನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ನೀರಿನ ಬಗೆಗಿನ ಭಯ ಜಾಗ್ರತ್ತವಾಯ್ತು. ಇವನ ಆ ಸ್ವೇಚ್ಚಿತ ತುಂಬಾ ಚೂಟಿ ಮಾಡುಗ, ಇವನೊಂದಿಗೆ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಇರತೊಡಗಿದವನು ಒಂದೇ ವಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತೀದಿನ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಡಲು ಹತ್ತಿರದ ಆಟದ ಬಯಲನ್ನು ಮಾಡುಕೊಂಡ. ಅವನಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲವು ಜನ ಸ್ವೇಚ್ಚಿತರಾದರು.

ಕೊನೆಗೊಮೈ ನಗರದಲ್ಲಿ, ತಾವಿದ್ದ ಪರಿಯಾದಲ್ಲೇ ಇರುವ ಈಜುಕೊಳ್ಳವೊಂದನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಇವನನ್ನು ಈಜಲು ಬರುವಂತೆ ಕರೆದ. ಇವನಿಗೆ ಭಯ ಶುರುವಾಯಿತು. ಇವನ ಆ ಸೈಹಿತ ತಾನೇ ಈಜು ಕಲಿಸಿಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ. ಇವನು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಈಜು ಕಲಿಯದೇ ಬಾಳಿಲ್ಲವೇ ಅಂದರೆ ಅವನು, ‘ಈಸಚೇಕು, ಇದ್ದ ಜೈಸಚೇಕು’ ಅಂತ ವಾದ ಹೂಡಿದ. ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೇ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಸಾಧ್ಯಾಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತವೆ ಎಂದು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಹೀಡಿಸಿದವೇಲೆ ಇವನಿಗೆ ನೀರಿಗಿಳಿದುವಾ ಅನಿಸಿತು.

ಮೊದಲನೇ ದಿನ ನೀರಿನಲ್ಲಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಇವನಿಗೆ ಬೆನ್ನಹುರಿಯಾದ್ಯಂತ ನಡುಕ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಇವನ ಸೈಹಿತ ಇವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಲುಗಲಿಲ್ಲ. ಈಜುಕೊಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವವರಿಗೆಂದೇ ಅತೀಕಡಿಮೆ ಆಳದ ಕಡೆ ಹಾಕಿದ್ದ ಪೈಪನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಡುಕ ನಿಲ್ಲುವವರೆಗೂ ಧೀಘಣವಾಗಿ ಉಸಿರಾಡುವಂತೆ ಹೇಳಿದ; ಮೊದಲು ಮೂರು ಅಡಿಯ ಆಳದಲ್ಲೇ ಕತ್ತಿನ ತನಕ ಮುಳುಗುವಂತೆ ಹೇಳಿದ; ನಡುಕ ಕಡಿಮೆಯಾದವೇಲೆ ಹಿಡಿದ ಪೈಪು ಬಿಡೆ ಹಾಗೆ ತಲೆ ಪೂರಾ ಮುಳುಗಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದ. ಇವನು ಹೆದರುತ್ತಲೇ ಧೀಘಣವಾಗಿ ಉಸಿರೆಳಿದುಕೊಂಡು, ತಲೆ ಮುಳುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟು. ಕಣ್ಣಿಮುಂದೆ ನೀರಿನ ಪರದೆ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿತು; ನೀರು ರಂಧ್ರ ರಂಧ್ರಗಳಲ್ಲೂ ಒಳನುಗ್ಗುವುದಕ್ಕೆ ಒತ್ತುಡ ಹಾಕಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಇವನು ಧುತನೇ ನೀರಿನಿಂದೆದ್ದು ನಿಂತ. ಇವನ ಸೈಹಿತ ಅಪ್ಪಾಯಿಮಾನವಾಗಿ ನಕ್ಕು, ‘ಗುಡ್ ಗುಡ್’ ಅಂದ. ಇವನನ್ನು ಕೆಮ್ಮು, ಸೀನು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡವು.

ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇವನಿಗೆ ನಡುಕ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಸದಾ ಕೊಳ್ಳದ ಅಂಚಿನ ಪೈಪು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದುದರಿಂದ ನೀರಿನಲ್ಲಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ, ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಕ ಕತ್ತಿನ ತನಕ ಮುಳುಗುವುದಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯಾಬಂತು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂದೆ ಇವನು ಬರಲಾರದಾಗ ಇವನ ಸೈಹಿತ ಒಂದು ಉಪಾಯ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು. ಇದ್ದಲ್ಲೇ ಅಂಚಿನ ಪೈಪು ಎರಡು ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆತ್ತಿ ಬಡಿಯುವಂತೆ ಹೇಳಿದ. ಇವನು ಉಸಿರೆಳಿದುಕೊಂಡು, ಮೈಚಾಚಿ, ಎರಡು ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಬಿಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಒದ್ದು ನೀರಿನ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬರಲು ಯಶ್ವಿಸಿದ ನೋಡಿ, ಆಗ ಸಂಭವಿಸಿತು ಪವಾಡ. ಆತನ ಪಾದಗಳು ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ನಿಂತವು! ಕೈಕಾಲು ಚಾಚಿದ ಕಪ್ಪೆಯ ತರಾ ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ನಿಂತವನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಉಸಿರು ಬಿಗಿದು ನೋಡಿದರು. ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣಿಪ್ಪೇ, ನೀರಿಗೆ ಇವನು ಭಾರವಾದನೇನೋ ಎಂಬಂತೆ ಧೊಪ್ಪನೇ ನೀರಿನೊಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದ. ಮುಳುಗಿ ಬದ್ದಾದುತ್ತಿದ್ದವನನ್ನು ಇವನ ಸೈಹಿತ ಹಿಡಿದೆಳಿದ. ‘ಅದ್ದೇಗೆ ಮಾಡಿದೆ ಮಾರಾಯ? ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ಕಾಲು ಚಾಚಿ ನಿಂತೇ ಬಿಟ್ಟು?’ ಸೈಹಿತನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಇವನ ಏದುಸಿರೇ ಉತ್ತರವಾಯಿತು.

ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇವನು ಪೈಪು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೇ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವುದು, ಉಸಿರು ಬಿಗಿಹಿಡಿಯುವುದು, ಕಣ್ಣಿಗಳನ್ನು ತೆರೆದೇ ಇದಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ. ಆದರೆ ಕಾಲನೆತ್ತಿ ಬಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ಸೈಹಿತ ತುಂಬಾ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ, ಮೊದಲು ಮಾಡಿದ ಹಾಗೇ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾಗಿ ಕೊಳ್ಳದಂಚಿನ ಪೈಪು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಒದ್ದು. ಈಗಲೂ ಕಾಲುಗಳು ನೀರಿನ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂದವು. ಇವನು ಕಪ್ಪೆಯೋಟಕ್ಕೆ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ನೇಲದ ಮೇಲೆ ಉರಿಸಿತ್ತು ಹುಡುಗನಂತೆ ಕಂಡ. ಕೊಳ್ಳದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲವರು ಸೀಟಿ ಉದಿದರು, ಉದ್ದಾರ ತೆಗೆದರು., ಚಪ್ಪಾಳಿ ತಟ್ಟಿದರು. ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಿಪ್ಪೇ, ಹಿಂದೆ ಆದಂತೆ ಆಯ ತಪ್ಪಿ ಇವನು ಧೊಪ್ಪನೇ ನೀರಿಗೆ ಬಿದ್ದ, ಇವನ ಸೈಹಿತ ಇವನ ಕೈ ಹಿಡಿದು, ಪೈಪಿಗೆ ಕೈ ಹಿಡಿಸಿದ.

ಆಮೇಲಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾದವು. ಈಜುಕೊಳ್ಳದ ಕೋಚ್ ಇವನ ವಿಚಿತ್ರ ಶಕ್ತಿಗೆ ಬೆರಗಾದರು. ಇವನಿಗೆ ಬೇಳಿಗೆ ಮೊದಲನೇ ತಂಡ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಈಜುಕೊಳ್ಳಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿದರು. ಶಾಂತವಾಗಿರುವ, ಅಲೆಗಳಿಲ್ಲದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲುಗಳನ್ನೂರಿ ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿ ಸಮಯ ನಿಲ್ಲಬಹುದು ಅಂತಾ ಗೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಇವನೂ ತುಂಬಾ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಕಾಲುಗಳು ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲುವಂತಾದಾಗ ಪೈಪುಹಿಡಿದ್ದ ಕೈಗಳನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಕೈ ಹಸ್ತಗಳನ್ನು ನೀರಿನ ಮೇಲ್ಲೀಗೆ ಒತ್ತಿನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಮೊದಮೊದಲು ಆಯತಪ್ಪಿ ನೀರಿಗೆ ಬಿದ್ದರೂ ಇವನ ಸೈಹಿತ ಮತ್ತು ಕೋಚ್ ಇಬ್ಬರೂ ಇವನನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು.

ಬರುವ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅದೇ ಕೊಳ್ಳದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದ ಈಜುಸ್ವರ್ಥಾಗಳು ನಡೆಯಲಿದ್ದು, ಸ್ವರ್ಥಾಗೂ ಮುಂಚೆ ಇವನ ಜಲಸ್ತಂಭನ ವಿದ್ದೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೇ ಅಂತಾ ಕೋಚ್ ಹೇಳಿದಮೇಲೆ ಇವನು ತುಂಬಾ ಉತ್ತಮಿಟಿತನಾದ. ಹಗುರವಾಗಿ ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ಕೈಕಾಲುಗಳ ಹಸ್ತಗಳನ್ನೂರಿ ನಿಂತು, ಒಂದೆರಡು ಹೆಚ್ಚಿ ಅದೇ ರೀತಿ ಅಂಬೆಗಾಲಿಕ್ಕಿ ನಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಸಫಲನಾದ.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಈಜುಸ್ವರ್ಥಾಗೆ ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಮೊದಲನೇ ದಿನ, ಈಜುಕೊಳ್ಳದ ಗ್ಯಾಲರಿ ನೋಡುಗರಿಂದ ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ತುಂಬಿತ್ತು. ನೀರಪ್ರಸಾರಕೆ ದೂರದರ್ಶನದ ಕ್ಯಾಮೆರಾಗಳೂ ಸಚ್ಚಾಗಿದ್ದವು. ಮೊದಲನೇ ಸುತ್ತಿನ ಸ್ವರ್ಥಾಗಳಗಳು ಕೊಳ್ಳದಂಚಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತರು. ಆಗ ಧ್ವನಿವರ್ಧಕದಲ್ಲಿ, ವಿವರಣೆ ತೂರಿಬಂತು. ‘ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಮೊದಲನೇ ಸುತ್ತಿನ ಸ್ವರ್ಥಾಗೆ ಶುರುವಾಗುವ ಮುಂಚೆ ಈ ಬಂದು ಪ್ರವಾದವನ್ನು ನೋಡಿಬಿಡಿ; ನಮ್ಮೂರಿನ ಹುಡುಗ ಮಾಡುವ ಈ ಜಲಸ್ತಂಭನವನ್ನು ನೋಡಿ ಅನಂದಿಸಿ.’ ಯಾರಿಗೂ ಏನೂ ಅಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಗುಸುಗುಸುಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಇವನು ಈಜುಡುಗೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ತಲೀಂದ ನಡೆದುಬಂದ. ಇವನೋಟಿಗೆ ಇವನ ಸೈಹಿತನೂ ಬಂದ. ಇವನು ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿದ್ದ ನೀರನೊಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದು, ಅಂಚಿನ ಪೈಪು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮೆಲ್ಲನೇ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಚಾಚಿ ನೀರಮೇಲೆ ನಿಂತ! ಇಡೀ ಪ್ರೇಕ್ಷಕ ಸಮಾಹ ಉಸಿರಾಡುವುದನ್ನೂ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿತು. ಟೀವಿಯಲ್ಲಿ ನೀರಪ್ರಸಾರ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವರೂ ಅವಕ್ಕಾಗಿ ಹೋದರು. ಇವನು ಧೀಘಣವಾಗಿ ಉಸಿರುಬಿಟ್ಟು ಪೈಪಿನಿಂದ ಕೈಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಸ್ತಗಳನ್ನು ನೀರಿನ ಮೇಲ್ಲೀಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಉರಿಸಿತ್ತು. ಪ್ರೇಕ್ಷಕ ವರಗ ಭರ್ಯಾಶಯಗಳಿಂದ

ಸ್ವಭಾವಾಯಿತು. ಇವನು ಹಸ್ತಗಳನ್ನು ಮುಂದಕಿಟ್ಟು ಒಂದೊಂದೇ ಹೆಚ್ಚೆ ಸಾರ್ವಕಾಶವಾಗಿ ಮುಂದೆ ನಡೆದ. ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಉದ್ದಾರ ನೋಡುಗರಿದೆಯಿಂದ ತೂರಿಬಂತು. ಈಜುಕೊಳಗೆ ಅಡ್ಡಡ್ಡಕ್ಕೆ ಅಥವಾದಪ್ಪು ನಡಿದಿದ್ದನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಆಯತಷ್ಟಿ, ಏಕಾಗ್ರತೆ ಮುಗಿದಂತಾಗಿ ಧೋಪ್ಪನೆ ನೀರಿಗೆ ಬಿಡ್ಡ. ಇವನ ಸೈಹಿತ ಇವನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲೋಸುಗ ನೀರನೋಳಕ್ಕೆ ಧುಮುಕುವ ಹೊದಲೇ ಸ್ವಧಾರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ನೀರಿಗೆ ಧುಮುಕಿ ಇವನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರು; ಸಭಾಂಗಣ ಚಪ್ಪಣಿ, ಕೇಕೆ, ಸೀಟಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಹೋಯ್ತು.

ಮುಂದಿನದನ್ನು ಹೇಳಲೇಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಬಿಡಿ, ದಿನರಾತ್ರಿ ಕಳೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಇವನು ಸ್ವಾರ್ಥ ಆಗಿಬಿಟ್ಟು. ಇನ್ನೂ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ ಇವನು ಈಜುಕೊಳಗೆ ಉದ್ದಗಲಕ್ಕೂ ಅಂಬಿಗಾಲಿಕ್ಕೆ ನಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಸಫಲನಾದ. ಈಗ ಆವನಿಗೆ ಸೈಹಿತನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಈಜುಸ್ವಧೀನಗಳಲ್ಲೂ ಇವನೋದೊಂದು ಪ್ರದರ್ಶನ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತತು. ಅದಲ್ಲದೇ ಇವನೂ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಉರಳಾರು ತಿರುಗಿ ಇವೇ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಇವನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಲು ಉರಳಾರಿನ ಯಾವಕ ಮಂಡಳಿಗಳೂ, ಲೇಡಿಸ್ ಕ್ಲಬ್‌ಗಳೂ ಪ್ರೈವೇಟ್‌ಗಳಿಂದವು, ಪ್ರಾಯೋಜಕರೂ ಬಂದರು, ಜಾಹಿರಾತುಗಳಿಂದ ಇವನಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ದುಡ್ಡಾಗಿ ಹರಿದುಬಂತು. ಇವನು ಈಜುಬಾರದವರಿಗೆ, ಇವನ ಹಾಗೆ ನೀರಿನ ಭಯ ಇದ್ದವರಿಗೆ ಮಾನಸಿಕ ತರಬೇತಿಕೊಡಲು ಕೋಚಿಂಗ್ ಕ್ಲಾಸ್‌ಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದ, ನೀರಿನ ಭಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ಜಯಿಸುವುದು, ನಡುಕವುಂಟಾದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು, ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು, ಪ್ರತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಇವನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ವಿಕಾಸಮಾಲೆಯೂ ಹರಿದು ಬಂತು, ಪ್ರಸ್ತುತಿಗಳೂ ಪ್ರಕಟಿಸಿದವು. ಉರಿನ ಎಮ್ಲೈಯೊಬ್ಬ ಇವನನ್ನು ಕರೆಸಿ, ತನ್ನ ಪಕ್ಷದ ಗುರುತನ್ನು ಅಂಗಿಯಮೇಲೆಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಚುನಾವಣೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನವೊಂದನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಬೇಡಿಕೆಯಿಟ್ಟು. ಅದಕ್ಕೊಂಡ್ರಿ ಇವನಿಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮನೆ, ಹಿತಿಲಲ್ಲಿ ಈಜುಕೊಳಗೆಯಾದನ್ನು ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು. ಇವನ ಪ್ರದರ್ಶನ ವಿಪಕ್ಷಗಳಿಂದ ಗೇಲಿಗೊಳಗಾಯಿತು, ಆದರೆ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೂ ಮೀರಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತು. ಅದರ ಕುರುಹಾಗಿಯೇ ಆ ಎಮ್ಲೈಲ್ ಎರಡನೇ ಬಾರಿಗೂ ಜಯಭೇರಿ ಬಾರಿಸಿದ. ಕೊನೆಗೆ ಇವೆಲ್ಲದರ ತೂಕವೇ ಬಂದಾದರೆ ತನ್ನದೇ ಬಂದು ತೂಕವೆಂಬಂತೆ ಆ ವರ್ಷ ನಡೆಯಲಿದ್ದ ಓಲಂಪಿಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಈಜುಸ್ವಧೀನಗಳಿಗೂ ಮುಂಚೆ ಇವನೊಂದು ಪ್ರದರ್ಶನ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನ ಬಂತು.

ಜುಟ್ಟಿಗಂತ ಮಲ್ಲಿಗೇನೇ ಭಾರ ಆನಿಸಿತೇನೋ? ಇದೆಲ್ಲ ಇದುವರೆಗಿನ ಕತೆ. ಒಬ್ಬ ಜಲಭಯದ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಭಯವನ್ನು ‘ಅಮೋಫ್’ವಾಗಿ ಜಯಿಸಿ, ಹೆಸರಾದ ಕತೆ. ಓಲಂಪಿಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಇವನ ಪ್ರದರ್ಶನ ತುಂಬ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಯಿತು. ಇವನ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಿಗೆ, ಪ್ರವಚನಮಾಲೆಗಳಿಗೆ ವಿದೇಶಗಳಿಂದಲೂ ಬೇಡಿಕೆಬಂತು, ಇವನು ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಮನೆಮಾತಾಗಿ ಹೋದ.

ಇವುಗಳೆಲ್ಲದರ ಮಧ್ಯೆಯೂ ಇವನು ತನ್ನ ತರಭೇತಿ ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಉರಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲ ಕೈಕಾಲು ನೋಯುವವರೆಗೂ ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೇ ಮನೆಯ ಹಿಂದಿನ ಸ್ವಂತದ ಈಜುಕೊಳದಲ್ಲಿ ನೀರಮೇಲೆ ನಡೆಯುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ. ಜಲಸ್ತಂಭನದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಸ್ತುತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅಭ್ಯಾಸಿಸಿದ. ಸಿಹಿನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನಂತೆಯೇ ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ಕೈಕಾಲು ಚಾಚಿ ಸರಿದಾಡುವ ಕಪ್ಪು ಕೀಟಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ. ತನಗಿರುವ ಶಕ್ತಿಯ ಹಿಂದಿರುವ ವೈಟ್‌ಜ್ಯಾನಿಕ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡ. ಅಲೆಗಳಿರುವ, ತುಳುಕುತ್ತಿರುವ ನೀರಿನ ಮೇಲೂ ನಡೆ ಸಾಧಿಸಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದ. ಕೊನೆಗೊಂದು ದಿನ ಪ್ರಕಟನೆಕೊಟ್ಟು, ‘ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ಎರಡೇ ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ.’

ಇಂದೇ ಆ ದಿನ; ದೇಶವಿದೇಶದ ಪತ್ರಕರೆ, ಟೀವಿ ಚಾನೆಲ್‌ಗಳವರು, ಸಮುದ್ರ ತೀರದ ಈ ಉರಿಗೆ ಬಂದಿಳಿದ್ದಾರೆ; ಗಣ್ಯವೈಕ್ತಿಗಳು, ಸಿನೆಮಾದವರು, ಸಂಘಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮುಖ್ಯಸ್ತರು, ಪ್ರಾಯೋಜಕರು ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೇನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಂಟೆಯಿದೆ ಅನ್ನವಾಗ ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿರುವಂತಹ ಜನಸೌತ್ರಮಕ್ಕೆ ನಿರಾಶೆಯಾಗುವಂತೆ ಪ್ರಕಟಣೆಯೊಂದು ಹೊರಬಂತು. ‘ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿ ಅಲೆಗಳು ಭಾರಿ ಇರುವುದರಿಂದ ತೀರದಿಂದ ಅಧಿಕ ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ಎರಡು ದೋಣಿಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಈ ‘ನೀರ ಮೇಲಿನ ನಡೆ’ ನಡೆಯುವುದು. ತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಜನರಿಗೂ ಈ ಪ್ರದರ್ಶನ ಕಾಣುವುದು. ಆದರೆ ಆಹ್ವಾನಿತರಿಗೆ, ವಿಶೇಷ ವೈಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಟಿಕೆಟು ಪಡೆಯುವವರಿಗೆ ಈ ಎರಡು ದೋಣಿಗಳಾಚೆಚೆ ನಿಲ್ಲಿಸಲಾದ ದೊಡ್ಡ ಹಡಗುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಈ ಪ್ರದರ್ಶನ ನೋಡುವ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗುವುದು.’

ಟಿಕೆಟುಗಳು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಖಾಲಿಯಾದವು, ಹಡಗುಗಳಿರಡು ಭತ್ತೆಯಾದವು, ಚಿತ್ರೀಕರಣಕ್ಕೆಂದು ಎರಡು ಹೆಲಿಕಾಪ್ಟರ್‌ಗಳು ಬಂದವು. ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ್ದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಜೀಫೆನಲಲ್ಲಿ ಇವನು ದಾಡಕ್ಕೆ ಬಂದಿಳಿದ. ಉದ್ದನೆಯ ನಿಲುವಂಗಿ ತೊಟ್ಟು, ಗಡ್ಡ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಈತನನ್ನು ನೋಡಿದ ಜನಸೌತ್ರಮ ಹುಚ್ಚೆದ್ದು ಕುಣಿಯಿತು. ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿದ್ದವರೂ ರೋ ‘ಇವನು ದೇವರ ಮಗನೇ ಸರಿ’ ಎಂದರು, ಆದಕ್ಕೆ ಕೆಲವರು ಅನುವೋದನೆಯಿತ್ತು, ‘ಹೊದು, ಹೊದು’ ಎಂದು ಜ್ಯೇಶಾರ ಹಾಕಿದರು, ಕೆಲವರಿಗೆ ಇದನ್ನು ಸಹಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ, ‘ಇವನು ಹೋಸಗಾರ; ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ನಡೆದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ಮಹಾತ್ಮಾಗುವುದಿಲ್ಲ’, ಎಂದು ಧಿಕ್ಕಾರ ಕೂಗಿದರು. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಆವನಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಜನರಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಗಲಭಯುಂಟಾಯಿತು, ಇವನು ನಸುನಕ್ಕು, ಆಶೀರ್ವದಿಸುವಂತೆ ಎರಡೂ ಕೈಗಳನೆತ್ತಿ ಜನರೆಡಿಗೆ ನೋಡಿ, ತನಗಾಗಿ ಕಾದುನಿಂತಿದ್ದ ಹೋಟಾರ್‌ಚೋಚೋ ಹತ್ತಿದ, ಅದು ವೇಗವಾಗಿ ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದ್ದ ದೋಣಿಗಳಿಡಿಗೆ ಸಾಗಿತು.

ಹವಾಮಾನ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು, ಬಿಸಿಲು ಪ್ರವಿಶಾಗಿತ್ತಾದರೂ, ಸುಡುವಷ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ, ಗಾಳಿಯಿರಲಿಲ್ಲ, ಒಣಹವೆಯೆಯಿತ್ತು. ನೀರಮಧ್ಯೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಬಂದು ಬೋಟ್‌ಹತ್ತಿಕೆಂದ ಇವನು ಆಕಡೆಗೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಇನ್ನೊಂದು ಬೋಟ್ ನೋಡಿದ. ನಡುವೆಯಿದ್ದ ದೂರವನ್ನು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಆಳತೆ

ಹಾಕಿದ, ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ನಾಲ್ಕುರು-ಪನ್ಹರು ಮೀಟರ್‌ಗಳಷ್ಟು ರಬಹುದೆನಿಸಿತು. ಹಿಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದ ಗಂಟೆಟ್ಟುಲೇ ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಸಫಲವಾಗಿದ್ದ ದರಿಂದ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಭಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನೊಟ್ಟಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಕಾರಣನಾದ ಅವನ ಸೈಹಿತನೂ ಮತ್ತು ಕೋಚ್ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ಜೊತೆಗೇ ನಿಂತಿದ್ದ ಗಣ್ಯರಿಗೆ, ಪ್ರಾಯೋಜಕರಿಗೆ ಹಸ್ತಲಾಘಾವನೀಡಿ, ಹಿಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಹಡಗಿನಿಡೆಗೆ ಎರಡು ಕೈಚಾಚಿ ತೋರಿಸಿ, ಮೆಲ್ಲನೇ ಹಗ್ಗದ ಸಹಾಯದಿಂದ ನೀರಿನ ಮೇಲೈಲೈ ತಲುಪಿದ; ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ಎರಡೂ ಕಾಲುಗಳನ್ನಾರಿ ನಿಂತು ಮೆಲ್ಲನೇ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟ. ಹಡಗುಗಳಲ್ಲಿ ದ್ವಾರವು ಉದ್ದಾರ ತೆಗೆದರು, ದೂರದಂಚಿನ ದದದಲ್ಲಿ ಚುಕ್ಕಿಗಳಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಜನರಲ್ಲೂ ಸಂಚಲನ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಇವನು ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ಚಾಚಿಕೊಂಡು ಮೆಲ್ಲನೇ ಹೆಚ್ಚೆಯಿಟ್ಟು, ನಂತರ ಎರಡನೇ ಹೆಚ್ಚೆ...

ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು ಇದೇ ಇರಬೇಕು; ಇದನ್ನೇ ನಾನು ಗೆದ್ದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೇ ಅನಿಸಿತು. ‘ದೇವರ ಪ್ರತ್ಯು’ ಅಂದುದನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನ ಮುಖಿದಲ್ಲಿ ನಗುಮುಂಡಿತು. ‘ಹೌದು, ನಾನು ದೇವರ ಪ್ರತ್ಯು’ ಅಂದುಕೊಂಡ. ಮೊದಮೊದಲು ನೀರನ್ನು ಕಂಡರಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಜೀವಭರ್ಯ ಅವನ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು. ಬಾಲ್ಯದ ಫಟನೆ, ಕರೆ, ನೀರು, ಹಸಿರ ಪರದೆ ಎಲ್ಲವೂ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದವು.

ಮೆಲ್ಲನೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವನು ನೀರನ್ನು ನೋಡಿದ. ಕಡುನೀಲನೀರು ಹೆಚ್ಚು ಅಲೆಗಳಿಲ್ಲದೇ ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿತ್ತು. ಎಷ್ಟು ಆಳ ಇರಬಹುದೋ ಅನಿಸಿತು. ಈ ನೀರು ಈಗ ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಹೆದರುತ್ತದೆ ಅಂದುಕೊಂಡು ನಸುನಕ್ಕು ಮುಂದೆ ಹೆಚ್ಚೆಯಿಟ್ಟುವನಿಗೆ ಯಾಕೋ ಭಯ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿತು, ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಿದವನಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿ ಬಂದಿರುವುದು ಅರಿವಾಯಿತು, ಸೈಹಿತನೂ, ಪ್ರಾಯೋಜಕರೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದರೂ ಸುರಕ್ಷತೆಯ ಯಾವುದೇ ಬಂದೋಬಸ್ತು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೊಪ್ಪದೇ ಇದ್ದು ನೆನಪಾಯಿತು. ದೂರದಲ್ಲಿ ದ್ವಾರ ಜನ ನಿಶ್ಚಲವಾದ ತಾರೆಗಳಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಈತನ ಸೈಹಿತ ಮತ್ತು ಕೋಚ್ ಇವನ್ನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣೆಸಿತು. ಸಹಾಯಕಾಗಿ ಕರೆಯೋಣವೆಂದರೆ ದ್ವಾರಿಯೇ ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ. ವೈಯಕ್ತಿಕ ವಿಕಾಸವಾಲೆಯ ತನ್ನ ಪ್ರವರ್ಚನಗಳೆಲ್ಲ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದವು, ಧೈಯಕವಹಿಸುವುದು ಹೇಗೆ, ಉಸಿರು ಬಿಗಿಹಿಡಿಯುವುದು ಹೇಗೆ, ಎಲ್ಲ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳೂ ನೆನಪಾದವು. ಧೈಯಕವಹಿಸಿ ಮುಂದೆ ಹೆಚ್ಚೆ ಕಿತ್ತಿಟ್ಟವನನ್ನು ನೀರು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಧೊಪ್ಪನೇ ನೀರಿಗೆ ಬಿಡ್ಡವನನ್ನು ನೀರು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಉಸಿರು ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದರೂ ನಿಲುವಂಗಿಯ ಬಟ್ಟೆ ದೇಹವನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಂತಾಯ್ತು. ತಕ್ಷಣ, ಈ ಐದು ವರಣಗಳಲ್ಲಿ ತಾನು ಈಜುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಸುತ್ತಿಗೆ ಹೊಡೆದಂತೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು! ನೀರಿನೋಳಗೆ ಹೇಗೆ ಕೈಕಾಲು ಆಡಿಸಬೇಕೆಂಬುದೂ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದರಲ್ಲಿ! ಮುಳುಗುವ ಮುನ್ನ ದೂರದ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ದ್ವಾರ ಆತನ ಸೈಹಿತ ಮತ್ತು ಕೋಚ್ ಇಬ್ಬರೂ ನೀರಿಗೆ ಹಾರಿದ್ದ ಕಾಣೆಸಿತು. ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಮೊಟ್ಟಾರ್ ಬೋಚ್ ಶುರುವಾದ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಿತು. ಕತ್ತೆತ್ತಿದವನಿಗೆ ಬಿಸಿಲ ಕರ್ಕುವ ಸಾಯಂ ಕಂಡ, ಕ್ಷಣಾಧರದಲ್ಲಿ ಸಾಯಂನಿಗಡ್ಡವಾಗಿ ಬಂದ ಹೆಲಿಕಾಪ್ಪರ್ ಕಾಣೆಸಿತು. ಕೈಗಳನೆತ್ತಿ ಮುಳುಗಿಕೊಂಡವನಿಗೆ ಉಸಿರು ನಿಂತುಹೊಯಿತು, ತಿಳಿನೀಲಿ ನೀರು ಕಳ್ಳಿಮುಂದೆ ಪರದೆ ಕಟ್ಟಿತು. ನೀರು ಇವನ ಮೈಯನ್ನು ಬಟ್ಟೆಯಂತೆ ಹಿಂಡಿ ಪ್ರಾಣವಾಯುವನ್ನು ತೆಗೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೆನಿಸಿತು. ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಉಸಿರು ಬಿಟ್ಟುವನಿಗೆ ತಿಳಿನೀಲಿ ಹೊಳೆಂಬಿನ ನೀರ ತೆರೆ, ನೀಲಿಯಾಗಿ, ಕಡುನೀಲಿಯಾಗಿ ಕಪ್ಪಗಾಗುವುದು ಕಾಣೆಸಿತು. ಕಣ್ಣ ಕತ್ತಲಿಡುವ ಮುಂಚೆ ಪ್ರಾಣವಾಯುವಿನ ಕಟ್ಟುಕಡೆಯ ತುತ್ತ ದೊಡ್ಡ ಗುಳ್ಳೆಯಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಇವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮೇಲಕ್ಕೇರುವುದು ಕಾಣೆಸಿತು.

ಹ್ಯಾವ್ ಎ ನೈಸ್ ಡೇ!

ಶಿವಕುಮಾರ ಕೆ. ಎಸ್. ks_shivu@yahoo.com